13/09/2019

“Εγώ μπορεί να είμαι ένα μάτσο χάλια αλλά ο Θεός με αγαπάει”

/ Γνώμες

Στην εν Χριστώ ζωή δεν αγωνιζόμαστε για να νιώσουμε τέλειοι, αλλά για να συνειδητοποιήσουμε την οντολογική μας ανεπάρκεια. Να βιώσουμε απενοχοποιητικά την ραγισμένη ατελή ύπαρξη μας, δίχως ενοχή, ακύρωση και ματαίωση. Στην εκκλησία σε αγαπάει κάποιος ακόμη και στις πιο σκοτεινές ημέρες της ζωής σου. Εγώ μπορεί να είμαι ένα μάτσο χάλια αλλά ο Θεός με αγαπάει.
Αυτή είναι η εμπειρία της αγάπης του Θεού, απόλυτη αποδοχή και μέγα έλεος.
Αναφέρει ο άγιος Τύχων, ο Ρώσος, ότι στον παράδεισο δεν πάμε πραγματώνοντας ηθικές και πνευματικές νίκες. Η πύλη του παραδείσου δεν ανοίγει με τις νηστείες και αρετές μας ή με την ηθική καθαρότητα μας. Ο παράδεισος είναι πάντα δωρεά της αγάπης του Θεού και όχι ατομικό μας κατόρθωμα ή αξιομισθία. Δεν πάμε στον παράδεισο νίκη-νίκη, αλλά ήττα-ήττα. Ο παράδεισος δωρίζεται σε εκείνους που ποτέ δεν πίστεψαν ότι τους ανήκει και μάλιστα αποκλειστικά.
Π.Χαράλαμπος (Λίβυος) Παπαδόπουλος